

raske, kraftige og stærke, ligger Lig, at i de 18 Aar, vi har talt om denne Sag, har Døden hærget blandt dem, vi har talt for, i saa høj en Grad. Vi taler saa mange Gange om, at de sociale Forhold i Ulandet er frygtelige, og at det lille Danmark er et forholdsvis godt Land. Men Sandheden er den, at der sidder Folk i Fængsel, kun fordi de har stjaalet af Sult, eller fordi de har villet stjæle til deres sultne Børn. Den nyere Tids Kriminalhistorie har Eksempler paa, at Mødre, som faktisk ene og alene har stjaalet for at mætte deres sultne Børn, er blevet arresteret og straffet og derved revet bort fra Børnene, saaledes at disse ikke alene maa lide Nød og Sult, men ogsaa i Fremtiden maa pines af den Tanke, at deres Moder har ført et skammeligt Liv, saaledes at hun er blevet fængslet og straffet. Ogsaa denne tunge Skæbne frister disse Børn i en Fremtid, der for de allerfleste af dem kun bliver mørk og sørgelig.

Et Selskab, som kalder sig Oplysnings-selskabet „Det sociale Sekretariat og Bibliotek“, udgiver et Tidsskrift, som hedder „Samfundets Krav“. I Numrene 9 og 10 findes en Artikel om Skolebespisnings-spørgsmaalet, som jeg vil bede ærede Medlemmer, der interesserer sig for denne Sag, studere — det lille Blad er jo meget let at faa fat i. Den indeholder en Mængde Tal og Oplysninger, som jeg kunde staa og læse op her, men som jeg tror, alle Parter foretrækker selv at studere. Det oplyses, at der for nylig har været afholdt en Kongres om Skolehygiejne i den amerikanske Stat New York, og at et af de vigtigste Spørgsmaal ved denne var Børnebespisningen. Artiklen indeholder Beretninger fra England, Frankrig, Amerika, Holland og Italien om, hvorledes Skolebespisningssagen vokser i disse Lande, og hvilken Betydning den har for deres Børn. Derimod findes der ikke et eneste Ord om Danmark til Trods for, at vi har en Lov om Skolebespisning. Det viser, hvor langt vi er tilbage her i Landet, og hvor ringe Betydning denne Lov har haft — saa ringe, at den bør afløses saa hurtigt som muligt.

Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den Resolution, som den omtalte hygiejniske Kongres vedtog angaaende Skolebespisningen. Den har saa stor Betydning, og det har maaske ogsaa saa megen Betydning, at den kommer i Rigsdagsstidenden, at jeg mener at burde trætte Tinget med at læse den op — den er ikke lang, og jeg skal læse den saa

hurtigt som muligt. Den lyder saaledes: „Resultatet af Skolebespisning lader sig sammenfatte derhen: Nærende og let Kost forøger Ydeevnen; Bespisningen vænner Eleverne til at overholde god diætisk Levemaade, den beforder Kammeratskabsfølelsen og uddyber Forholdet mellem Lærerne og Eleverne. Skolebespisningen fremmer Studiet af Hygiejne og Fysiologi, den bidrager til at sprede Oplysning om og udvikle Sansen for Hjemmets Økonomi, og den giver en rig Høst med Hensyn til almindelige Erfaringer om Næringsværdi, Priser paa Næringsmidler og Vekselvirkning mellem Ernæring og Arbejdsevne. Den frembyder Muligheder for en gunstig Indvirkning paa Mødrene, den forøger Forældrenes Interesse for Skolen og skaber et venskabeligt Samarbejde mellem Skolen og Familieme. Derfor fortjener Spørgsmaalet om Skolebespisning Opmærksomhed i vide Kredse.“ En saadan Resolution vedtog den hygiejniske Kongres i New York for et Par Maaneder siden; den er vedtaget paa Basis af de Erfaringer, man har gjort i Ulandet, og det er en Resolution, vi bør tillægge meget stor Betydning.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie. Det vedrører Børnene, og jeg er overbevist om, at der ikke er en Fader her i dette Ting, som ikke, naar det drejer sig om hans egne Børn, ønsker, at de skal leve sundt, at de skal have den bedste Kost, den bedste Undervisning, de bedste sociale Forhold at leve under. Men naar vi ønsker det for vore egne Børn, synes jeg, vi burde udstrække vor Kærlighed ogsaa til alle de andre, som trænger til vor Hjælp, til alle de fattige Børn; og hvis de ærede Medlemmer vil gøre det, vil dette Lovforslag faa en god Skæbne i dette Ting, og saa vil vi maaske kunne se den Dag ikke saa langt borte, da ogsaa Landstinget vedtager Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal begynde med at sige, at det foreliggende Lovforslag har min fulde Sympati. Naar man ser paa det, som Lovforslaget tilstræber, er der jo ingen Tvivl om, at det er noget, som har den allerstørste Betydning for Samfundet. Det er jo hos Børnene, at Grundlaget skal lægges for et godt og sundt Samfund baade aandeligt og legemligt, og der er ingen Tvivl om, at det netop for Børnene i allerhøjeste Grad gælder om, at de i alle Henseender er vel